

Мотиваційний лист

кандидата на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України
ПАНАСЮКА Олександра Сергійовича

До участі у виборах з'їздом суддів України на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України мене спонукали два основних чинники. Перше – це бажання прикласти усіх зусиль задля завершення процедури кваліфікаційного оцінювання судів у максимально стислі строки. Друге – домогтися зміни процедур оцінювання шляхом встановлення чітких і зрозумілих критеріїв для визначення результатів кожного з його етапів.

Щодо першого чинника, то переконаний, що попри законодавчі ініціативи щодо усунення дискримінації суддів в оплаті праці за ознакою проходження кваліфікаційного оцінювання, його актуальність не втрачається. Тривала процедура оцінювання, до того ж без чітких часових рамок та критеріїв визначення черговості її проходження, зумовила у більшості суддівського корпусу України найгірший психо-емоційний стан, у якому може перебувати особа, у зв'язку із її професійною діяльністю, – стан невизначеності. Безумовно, це не може не відобразитись на особистому, сімейному житті суддів, а також їх професійній діяльності.

Щодо процедур оцінювання, то я свідомий того, що програми психологічного тестування закуповувались за гроші міжнародних донорів. Але чому саме такі програми, які не витримують жодної критики щодо їх відповідності професійним стандартам поведінки суддів, були обрані; хто і яким чином визначав психологів для особистої співбесіди і чому не можливо отримати логічне пояснення визначення результату тестування? На ці питання, які суддівська спільнота ставить від початку процесу кваліфікаційного оцінювання, Вища кваліфікаційна комісія у нинішньому її складі так і не спромоглась дати відповіді.

Не має поки що відповіді і на питання щодо оцінювання практичних робіт. Безумовно написання судового рішення – це творчий процес, який не може бути оціненим за чітким математичним алгоритмом, але є вимоги процесуального законодавства та правила правопису, які й повинні бути покладені в основу прозорих критеріїв оцінки.

Не можливо залишити поза увагою і процедуру особистої співбесіди. Врешті, робота на посаді судді не означає автоматичного скоєння кримінального правопорушення, а тому співбесіди, перетворені окремими членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у допит, є неприпустимими.

Так само викликає багато нарікань і процес кваліфікаційного іспиту та формування кадрового резерву на посаду судді місцевого суду.

Але я далекий від огульної критики діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у нинішньому її складі. На моє глибоке переконання більшість її членів, зокрема обрані суддівською спільнотою, чесно і сумлінно виконували свої обов'язки, впорались із неймовірним фізичним та психо-

емоційним навантаженням, а також зуміли відпрацювати захисні бар'єри, які не дозволили розправи над незручними окремим політикам чи представникам бізнесово-олігархічних груп судьями руками Громадської ради доброчесності.

Вважаю, що мій фаховий і професійний рівень, а також досвід роботи як на суддівських, так і на адміністративних посадах в судах першої та апеляційної інстанції дадуть мені змогу гідно виконувати повноваження члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Я розумію, що прагнення нової влади повністю перезавантажити Вищу кваліфікаційну комісію суддів України, відображені у проєкті Закону про внесення змін до деяких Законів України щодо діяльності органів суддівського врядування (проєкт № 1008), швидше за все будуть втілені у життя найближчим часом. Попри це я вирішив висунути свою кандидатуру для обрання саме з'їздом суддів, тому що вважаю, що лише найвищий орган суддівського самоврядування може надати судді той мандат, який покладе на нього відповідальність за усю суддівську спільноту. Навіть якщо мені доведеться пропрацювати членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України зовсім не тривалий час, а дискримінаційні норми законопроєкту № 108 не будуть прибрані до його другого читання і я не зможу брати участі у конкурсі на заняття посади члена нової комісії, я вважатиму виконаним основне завдання мого професійного життя: здійснити усе, що залежить від мене особисто, аби утвердити незалежність та авторитет судової влади України, максимально ефективно здійснювати захист інтересів суддівської спільноти, частиною якої я є з 2002 року, чим найбільше пишаюсь у своєму житті.

28.09.2019 р.

